

Preisz Györgyné Iskolai Szereplésen

Ez én vagyok egy iskolai előadáson 1935/36 körül. Hatéves koromban elkerültünk Budára. Ott volt mellettünk, a Fehérvári út mellett nagyon sokáig egy zsidó elemi iskola. Oda írtak be. Egy nagyon modern, szép iskola volt, vadonatúj tanítóval. Első nap megjelentünk az iskolában, tanító még nem volt, akkor nevezték ki. És abszolút modernül tanított bennünket. Különösebben zsidó tárgyak nem voltak. Gondolom, tanították a héber ábécét (de szégyen és gyalázat, nem tudok héberül). Később elkerültünk a Peterdy utcába, oda kezdtem járni a polgáriba [lásd: polgári iskola], elvégeztem az első két osztályt. Onnan kerültem a Tisza Kálmán téri polgáriba. Ott volt egy zsidó tanárnőm, a hittantanárnő, aki nagyon értelmes, okos nő volt, mert nem bemagoltatott velünk imákat, hanem megtanította a szavakat. Megpróbálta megtanítani a héber nyelvet. Hát az édes-kevésé sikerült egy 12 éves gyereknek, de mindenesetre ő cionista volt, sokat beszélt Palesztináról. A polgári után jártam egy kereskedelmi tanfolyamra. Arról volt szó, hogy átmegyek majd polgári után ötödik gimnáziumba, de ez elég nehéz is volt, meg akkor kezdődtek a zsidótörvények, és a család úgy döntött, hogy elmegyek egy egyéves gép-gyorsíró titkárképző tanfolyamra. Dobó Katicának hívták. És akkor jöttek már a komolyabb zűrök, jobban fizetett tisztviselőként már nemigen tudtam elhelyezkedni. Akkor a család úgy döntött, hogy tanuljak ki valami szakmát. Akkor kitanultam először a fűzőkészítést, de mikor felszabadultam, mindjárt átmentem felsőruhába, és ott dolgoztam, ameddig lehetett, egy belvárosi divatszalonban mint kézilány.